

ГЛАДКИЙ Іван Іванович

Випускник факультету технології неорганічних речовин (1963 р.)

**Герой Соціалістичної Праці.
Відмінник хімічної
промисловості СРСР**

За роки існування Северодонецького технологічного інституту його закінчило 12 тисяч фахівців. Серед них є багато відомих учених і талановитих керівників. Одним зі студентів першого випуску 1963 р. був Іван Іванович Гладкий.

Народився Іван Гладкий у с. Маринівка Старобільського району Луганської області. Після закінчення середньої школи навчався на курсах бригадирів Донецького сільськогосподарського технікуму. Повернувшись із армії у грудні 1954 р., працював на Лисичанському хімічному комбінаті учнем слюсаря бази устаткування особливого постачання, слюсарем виробництва метанолу. Згодом Іван Іванович освоює спеціальність апаратника і вже у 1957 р. обіймає посаду старшого апаратника цеху ректифікації метанолу.

Саме у 50–60-х роках, у період прогресивних темпів розвитку промислового комплексу в регіоні, виникає гостра потреба у фахівцях. В результаті за ініціативи керівництва Лисичанського хімічного комбінату організуються групи студентів-заочників, і в 1957 р. у м. Северодонецьку створюють навчально-консультаційний пункт Українського заочного політехнічного інституту, який пізніше увійшов до складу Східноукраїнського національного університету імені В. Даля у статусі Северодонецького філіалу.

Як людина далекоглядна й цілеспрямована, І. І. Гладкий вчасно зрозумів, що фахівцеві одного з найбільших хімічних підприємств недостатньо середньої освіти, і прийняв важливе рішення здобути вищу освіту заочно: у 1957 р. він став одним із перших студентів новоствореного навчального закладу. На той час цей підрозділ очолював кандидат технічних наук, доцент Георгій Миколайович Твердохлебов. Його лекції з вищої математики надовго запам'ятались усім студентам, які вважали його викладачем «від Бога».

У 1959 р. Іван Гладкий одним із перших почав освоювати нове виробництво капролактаму. Його призначили начальником зміни цеху капролактаму. І. І. Гладкий завжди проявляв себе висококваліфікованим фахівцем, людиною з високим почуттям відповідальності, вимогливим до себе та до підлеглих. У травні 1960 р. на з'їзді ударників і бригад комуністичної праці за високі досягнення у роботі й успіхи в соцзмаганні Івану Гладкому присвоєно звання Героя Соціалістичної Праці із врученням Золотої Зірки й ордена Леніна.

У 1963 р. двадцять п'ять северодончан, які працювали на Северодонецькому хімічному комбінаті, одержали дипломи інженера-технолога за фахом «Технологія неорганічних речовин». Серед них був Іван Іванович Гладкий. На той час він уже обіймав посаду заступника начальника цеху. Компетентність і багаторічний досвід дозволяв І. І. Гладкому оперативно вирішувати виробничі проблеми й завдання. Як одного з кращих керівників, Івана Івановича рекомендували на виборну роботу, і з 1964 р. по листопад 1967 р. він працював головою профспілкового комітету Северодонецького хімічного комбінату.

У 1967 р. Івану Гладкому присвоєно звання «Відмінник хімічної промисловості СРСР».

Роки праці, пов'язані із Северодонецьким хімічним комбінатом, стали для Івана Івановича життєвою школою і створили потужне підґрунтя для подальшого особистого розвитку і громадської діяльності. Подальша кар'єра Івана Гладкого пов'язана з роботою у Києві секретарем Укрсовпрофу, а згодом — головою комітету з праці й заробітної плати ВЦРПС.

На всіх посадах Іван Іванович проявляв компетентність, відповідальність, творчий підхід до вирішення виробничих питань — саме те, що дали йому за роки навчання в alma mater.

